

МЛАДОСТ

Момичето на лесничея
през нивите върви и лей
и в погледа му чист и светъл
море от свежест се люлей.

Разцъвналият люляк пръска
на усните му меден сок,
и в бистра светлина го къпе
простора светъл и широк.

Пред всеки цъвнал клон се спира
и в утринния полски хлад
целува сестрински цветята
и диша слънчев аромат.

И пак отново се изгубва
с възторг от слънце окрилен,
хвалебна песен да изпее
на пролетния слънчев ден.